

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica tertia post octa. Epi. Textus eua[n]gel[ij]. Matt. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Dñica. III. post octa. Epipha.

1777. 7 qdlibet. vii. q. v. in fieri est ali
qd spūale. s. tristitia: 7 hoc erit in oibus
dñarīs/etiā spiritib. Est etiam aliqd
corpale/qd est sine gnatione 7 corrupti
one: vt turbatio capitis 7 oculoꝝ. 7 hoc
etiā erit in hoib. dñarīs post resurre
ctionē. Est etiā aliqd corpale qd habet
generationē 7 corruptionē annexam: vt
resolutio lachrymar. 7 hoc nō erit ces
sante pmo motu/ qd est ois gnationis et
corruptōis causa. Stridor quoq; den
tū eadē rōne sibi erit. vt pz in locis alle
gatis: q; nō importat alterationē/ s; so
lum motū locale. sic capitis turbatio et
oculoꝝ. (Er dixit iesus cecurioni. Va
de: et sicut creditisti fiat tibi) q. d. fm
Chry. fm fidei mensurā remetiet tibi
(Et sanar' est puer ex illa hora) Chry.
Tibi velocitate admirare: neq; em solū
curare/ s; inopinare et in momēto rōis
b facere vturē chū ondebāt. Hec ille.
Allegorice pz ex dictis.
Anagogice po fecit q in Capbarna
um. i. in celo/ sanabit paralytis nostra:
id est defectus corpalis: q; tunc refoꝝ
mabit corpus hūilitatis nostre: fm illd
Phyl. ij. Saluatorē expectamus zc.
Moralit aut docemur iuxta doctri
nā Breg. di. Hic supbia nra retrūdit: q
in hoib. nō naturā q ad imaginē dei fa
eri sum': sed honores 7 diuitias venera
mur. Redēptor autē noster vt onderet
qm q alta sūt hoib./ scriis despicēda sūt:
7 q despecta sūt hoib./ scriis despicēda
nō sūt. Ad siltū reguli ire noluit: ad ser
uū aut cecurionis ire parus fuit. Hec il
le. Itē moralit sciēduz est q iste q erat
suus 7 palyticus 7 male to: qbat / fecit
petōrem. Nam petōr est suus diaboli 7
petōz. iuxta illud. ij. Pet. ij. A q qz zc.
7 Joā. viij. Omīs q facit petm zc. Est
etiā paralytic'. nam paralytis est mor
bus reddēs mēbra mollia 7 dissoluta/ 7
dissipata. Silt petōr est mollis cedens
omī tentationi 7 aduersitat: 7 dissolu
tus nō habēs vinculū timoris vel amo
ris: 7 dissipat'. i. p fract' / nullū bonū p
postū valens retinere. Silt etiā corq;
tur in pspertis p curam supflua: 7 male
torquet in aduersis pmpatiam: 7 pes

si me torquet int petā. iuxta illd Amb.
Que pena gūior q; interi' vuln' pscie.

Dñica tertia post octa. Epi.
Textus euāgel. Matt. viij.

Ascendēte iesu in nau
iculā securi sunt eū di
scipuli eius: 7 ecce mot'
magn' fact' est in ma
ri: ita vt nauicula operiret flu
ctib. Ipe ho dormiebat. Et ac
cesserūt 7 suscitauerūt eum di
centes: Dñe salua nos: pimus.
Et dicit eis iesus. Quid timidi
estis modice fidei: Tūc surgēs
imperauit ventis et mari: 7 sa
cta est tranquillitas magna. Por
ro homines mirati sunt dicen
tes. Qualis est hic: Quia venti
et mare obediunt ei.

Ascendente iesu in
nauiculā zc. Matt. viij. In
isto euāgelio rāgunē tria pū
cta: q sunt Periclitatio: Ex
citatio: Libatio. Quātrū ad pūm lit
teralit sciēduū est q sic dr Orige. cum
mtra mag' 7 admirāda ondisset chīs in
terra: rūsit ad mare vt ibidē excellētia
opa demonstraret: qtenus terre marisq;
dñm se esse cunctis ostēderet. Hec ille.
Ideo dr (Ascendēte iesu in nauiculā)
Chīs vt dicit brūs Matth. pauloan
te videns turbas mltas circa se pp' m
racula que fecerat in galilea: vbi sana
uerat leprosus descendens de mōre: 7 ser
uū cecurionis cū introisset capbarna
um: 7 socrū Simonis/ que tenebat ma
gnis febrīb: voluit deserere galileā: et
tū sūre mare galilee. Ascendit q nauicu
lam/ vt sret vltra locū illū pp' mtra fm
scm Tho. sup Bar. Prio vt onderet
infirmiratē hūane nature: q aliqū indid
get repausatiōe. Vñ dr Bar. vi. Ve
nire seorsum in desertū/ 7 redēscere pu
sillū. Scdo vt pplaceret discipulis. Ideo

aliqui ascendebat cum eis in montes: aliqui in desertum: aliqui in nauem. Tertio videtur nobis exemplum declinationis fauores humanos. Quatro ad mitigandum inuidiam iudeorum. (Secuti sunt enim discipuli eius) secundum Chrysostomum: accepit Christus discipulos primos: ut in fluctibus assuescerent non timere pericula. Secundo: ut dum viderent se fluctibus are et piclitari non eleuarent in superbiis: ex hoc quod ipsos ceteris dimissis assumpsit. (Et ecce motus magnus factus est in mari). I. in lacu more hebraici sermonis: quo ois aqua congregatio mare nuncupat siue dulcis / siue salua. ut ait Beda. (Ita ut nauicula optret fluctibus). I. vndis: et propter spes salutis erat ablata. Est autem sciendum secundum Origenum: et secundo: quod ista tempestas non est facta ex naturali causa / que est sidus aliquod maxime de erratico / vel ventus: aut aliud perturbans fundum maris: vel ventus generatus alibi / et flans super mare. Fundum autem maris conturbat ventus ibi generatus / et etiam balena. ut dicit sanctus Theodosius. sup. Job: sed ex frure et ordinatio die diuina fuit. et hoc propter duas rationes: propter quod voluit discipulos ascendere in nauim: secundum Chrysostomum: et tertio secundum Origenum: ut manifesta res prout Christus. Unde magis tempestas facta est: ut magnam appareret miraculum.

Allegorice ista nauis secundum scripturam Theodosii sup. Bartholomeum est ecclesia super quam ascendit Christus per fidei: et in qua cum Christo sunt discipuli tanquam pastores. Tempestas pro fecit futuram discipulorum angustias: De quibus dicitur. iij. Cor. i. Super modum guarati sumus super virtute: ita ut rederet nos etiam viuere. Et sicut tribulationes persecutorum et hereticorum. Mare pro est presens seculum in quo fluctuante habebat ecclesia agitata veteris passionum / et illis scopulis tribulationum: et exposita rapinis pyratarum. I. demoniorum. Pro hoc autem sciendum est allegorice deum multas naues fecisse. I. nauem innocente: in qua posuit Adam: qui et naufragium prulit / quia Adam peccauit. Deinde nauem synagogam: in qua posuit hoies frenos. I. iudeos: quibus solum freno expressit: qui et naufragium prulit quia gubernatore Christum negauit et occidit. Deinde nauem ecclesie: qui ad inuentionem nauis fuit angusta in principio: et sicut

erit in fine tempore antichristi propter credentium paucitatem: in medio vero tempore est / fuit / et erit valde dilatata. Chrysostomus. Nauigat ecclesia instructa fidei gubernatore felici cursu per huius seculi mare: habens deum gubernatorem: angelos remiges: portans choros oim sanctorum: erecta in medio ipsa saluari arbore crucis: in qua euangelice fidei vela suspenses flate spiritu sancto ad portum paradisi / et securitate detis et fine deducit. Hec ille. Egressi sunt hanc nauem per mortalem nullum remedium nisi penam: qui est in cuncta tabula post naufragium. ut colligitur de pe. vi. i. c. multiplex. et ca. scda tabula. et c. super tribus. Comparat autem penam tabule huius et ipsa sit nauis: quod respectu innocentie prope non ducit ad portum. Moraliter ista nauis penam fecit / qui ad salutem portum ducimur. In hac qui sequens Christum ascendit huius ceterationibus mundi / carnis / et diaboli: tamen puenit tandem ad portum salutis: ad quem sine ipsa nullus post peccatum potest attingere. Unde est sic arca noe: extra quam nullus paruit saluum tempore diluuii. In huius tamen die fuit Chrysostomus de lau. pau. quod in arca noe leo intravit et leo exiit: sed per penam leo. I. superbus ingressus mutat in ouem. I. mansuetum. et sic de alijs. Et tunc in hac naui exagitat motus magnus: causata procella tempestatis primo a causa superiorum. I. stella. I. a deo permittente ad humiliares et per seruacionem gratie. et secundo a causa inferiorum. I. fudo maris. I. aliquid tyranno persequente: et propter inclinationem vel passionem interiorem innata. Et tertio a causa media. I. vento. I. demone seniente. Quarto ad secundum litteram sciendum est quod sic Christus studiose mouit mare: ita studiose subtrahit solarium partem sue quidam. unde dicitur (ille pro) s. Christus (dormiebat) Chrysostomus. Si cum eo vigilante facta fuisset tempestas: vel non timuissent: vel non rogassent: vel ne quod ipse posse aliquid tale facere crederet. Hec ille Dormiebat ergo primo ut discipulos instrueret in timore et spem: secundum Chrysostomum: et secundum Theodosium: et secundo secundum scripturam Theodosii. ut ostenderet se verum hominem. Unde enim volebat probare se esse deum: faciebat aliquid humanitatis si gnium: ne decederet humanitas. Sed ratio proualebat tempestas / quod coacti sunt exercere Christum. Origene. Tercio autem metu discipulorum

Dominica. iiii. post octa. Epi.

fuerūt p̄teriti / r̄ pene anio alienati: vt
fruerēt i eū z n̄ modeste / ac lenit̄ sugge
rerēt s̄ turbulēter suscitaret eū. vñ seq̄t
(Et accesserit ad eū z suscitauerit eū / dit
cētes. Dñe salua nos: p̄im?) Veraces
discip̄li saluatorē vobiscū habent̄ z picu
lū timent̄. Ultra vobiscū ē: z d̄ morte sol
liciti est̄. S̄ r̄ndēat. Paruuli sumus z
adhuc infirmi / tōq̄ timem⁹. vñ seq̄t (Et
dixit eis Iesus. Quid timidi est̄ / modice
fidei: q̄. d. Si potētē me sup̄ terram
exiguit̄: q̄re nō credit̄ q̄ i mari potēs
sū: Et si mors irruerit: nōne eā d̄uist̄
p̄stantissime sustinere: Qui modicū cre
dit / arguet̄: q̄ nihil credit̄ cōtēnet̄. Hec
Orige. S̄z quō istī fuerūt modice fidei
q̄ dixerūt: salua nos: Ad h̄ p̄i fm̄ sc̄m
Tho. sup̄ Mat. q̄ si habuissent magnā
fidē: ip̄i potuissent impare mari. Et s̄z
eūdē z Chry. q̄ n̄ crediderūt q̄ dormit̄
posset saluare. Un̄ etiā fm̄ eūdē Chry.
p̄t̄ h̄ ch̄s nō fec̄ h̄ signū p̄ntib̄ turbis:
ne accusarent̄ discip̄li modice fidei: sed
seorsū voluit̄ eos arguere z emēdare.
Allegorice hic fm̄ Hiero. significat̄
q̄ eccl̄ia fluctuat̄ ch̄s q̄scit̄ z dormit̄:
patientiā nr̄am z impior̄ penitentiā ex
pectās: vt d̄r Orige. Excitat̄ aut̄ ad suc
currēdū orōnis sc̄e clamorib̄ sanct̄ pa
storib̄ orantib̄ p̄ grege cōmissō.
Doralit̄ p̄o fec̄ q̄ existētib̄ nob̄
in nauī p̄nie z flante vento tentationū
subtrahit̄ nob̄ auxiliū diuinū: n̄ abo vt
submergamur: s̄z vt timeam⁹ submergi
z tūc dem⁹ ch̄m excitare clamorib̄ cor
dis. Aug. Excita ch̄m i corde tuo: vigi
let fides tua: tranq̄llēt̄ p̄scia tua: z libe
rabit̄ nauis tua. Hec ille. Sc̄tēdū ē tū
q̄ ch̄s seu de⁹ alcubi sp̄ dormit̄. s̄. in in
ferno: q̄ d̄natos p̄petue oblitūti tra
didit̄ / n̄llo mō eos liberādo. alcubi p̄o
sp̄ vīgīlat̄. s̄. i celo: q̄ oē sc̄tōz desiderū
stati q̄erat̄. alcubi p̄o q̄nq̄ dormit̄ z q̄n
q̄ vīgīlat̄: vt i vīra p̄nti: vbi vīgīlat̄ ser
uos suos a r̄etarōtib̄ custodiēdo. ps̄. Ec
ce n̄ dormitabit̄ neq̄z c̄. Et dormit̄: eos
tribulatiōtib̄ exponēdo. ideoq̄ d̄r idē p̄
p̄b̄ta. Exurge quare obdormis dñe.
Quātū ad fr̄iū lr̄alit̄ sc̄tēdū ē q̄ ch̄s
vīsa oportunitate p̄petrandi miraculū

voluit̄ oñdere potētā suā: tō seq̄t (Tūc
surgēs impauit̄ vent̄ z mari) Tēpestas
em̄ seu inq̄etudo maris causat̄ vt pluri
mū effectiue a vent̄: materialr̄ autē ab
aqs: tō vrisq̄ impauit̄. Et istō imp̄tuz
seu p̄ceptū nō fuit̄ factū vocalit̄ p̄t̄ ip̄a
elemēta isensibilia: s̄z p̄t̄ ip̄os homies
astātes: vt. s̄. p̄ h̄ p̄ciperet̄ q̄ ei⁹ p̄tute et
impio q̄euit̄ mare. (Et facta ē tranq̄llit̄
tas maḡ). s̄. stati fm̄ Chry. Et in h̄ ap
paruit̄ miraculū: q̄ vt idē d̄r / cū mare q̄
erat̄ naturalit̄: n̄ stati efficit̄ q̄erū (Por
ro hoies mirati sūt dicētes) Istī hoies
fm̄ Orig. nō erāt̄ discip̄li s̄z nauite. Nā
discip̄li p̄t̄ honorē dñi n̄l̄t̄bi appellant̄
homies: s̄z discip̄li v̄l̄ apl̄i. Si tñ vt ait̄
Hiero. q̄s velit̄ p̄cedere eos fuisse disci
pulos. Dicēdū ē / q̄ recte dicti sūt hoies
q̄z necdū nouerant̄ potētā saluatoris.
(Qual̄ est h̄.) Ut d̄r glosa Chry. ponit̄
tale textū. Qual̄ est h̄ hō: Somn⁹ ei⁹ z
figura mōstrabāt̄ hoiez: s̄z mare z tran
q̄llitas deum arguebāt̄. Nō aut̄ vt ait̄
Or̄. interrogādo dicit̄. q̄lis ē h̄: s̄z asserē
tes q̄ tal̄ sit̄. (q̄z mare z vēti obedūt ei)
Allegorice fec̄ q̄ nauis eccl̄ie p̄t̄ur
bat̄: s̄z nō submergit̄: z cessant̄ venti p̄se
cutionū z heresū: ch̄s deq̄cēte tyrānos
z hereticos: z q̄ vsq̄z in finem durabit̄.
De h̄ vide dñica. x. post festā trinitatis
Doralit̄ fec̄ q̄ tentat̄ clamantib̄ ad
deū fit̄ tranq̄llitas mēz. Tob. iij. Post
tēpestatē tranq̄llū fac̄: z post fletū z la
chrymas p̄solatiōez induc̄. Est tñ notā
dū q̄ allegorice fm̄ Rab. ista nauicula
signat̄ cruce: quā ch̄s ascendit̄. et facta ē
turbatio i morte ei⁹: s̄z p̄ resurretiōez ex
citat̄ / h̄ desiderantib̄ discipul̄ q̄erant̄
omnia. Un̄ cantat̄ eccl̄ia. Claro pascali
gaudio / sol mundo n̄t̄et̄ radio: cū ch̄m
iam apl̄i vīsu cernūt̄ corporeo.

Dñica q̄rta post octauas epi
pha. Text⁹ euang. Mat. ca. xij.

Simile factū est regnū
celorum homini qui se
minauit bonum semen
in agro suo. Cum autē